Dimecres 3 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,1-20): En aquell temps, Jesús una altra vegada es posà a ensenyar vora la mar (...). I els ensenyava amb moltes paràboles, i els deia en el seu ensenyament: «Escolteu: heus aquí que sortí el sembrador a sembrar. I s'esdevingué que, mentre sembrava, una part caigué arran del camí, i vingueren els ocells i se la menjaren. Una altra part caigué en pedregar, on no tenia gaire terra, i de seguida germinà perquè no tenia gruix de terra; i quan sortí el sol es cremà, i perquè no tenia arrel, s'assecà. I una part caigué entre espines, i cresqueren les espines i l'ofegaren, i no donà fruit. I una altra caigué en terra bona i donà fruit (...)».

La paràbola del sembrador: una pàgina autobiogràfica de Jesús

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, Jesús s'adreça a la gentada amb la cèlebre paràbola del sembrador. És una pàgina "autobiogràfica", perquè reflecteix l'experiència mateixa del Crist, de la seva predicació: Ell s'identifica amb el sembrador, que escampa la bona llavor de la Paraula de Déu, i percep els diversos efectes que se n'obté, segons el tipus d'acolliment reservat a l'anunci.

Per a parlar de la salvació, s'evoca aquí l'experiència que cada any es renova en el món agrícola: una sembra que va acompanyada de llàgrimes, perquè hom llença allò que encara podria esdevenir pa, tot exposant-se a una espera plena d'incerteses. El pagès treballa, prepara el terreny, llença la llavor, però no sap on caurà aquesta llavor, ni si els ocells se la menjaran, si consolidarà, si arrelarà, si reeixirà a ser espiga...

—Escampar la llavor és un gest de confiança i d'esperança: any rere any, el pagès repeteix el seu gest i llença la llavor. Jesucrist coneixia bé aquesta experiència i parlava d'ella als seus.